

Europos Kare ir Socialistai.

Galų-gale paaikėjo, kaip Europos socialistai atsineša linkui karės.

Jau beveik visi socialistų laikraščiai paskelbė, kad Francijos socialistai griebėsi už šautuvų ir nuėjo karės laukan, kad gynus savo šalį nuo užpuolikų vokiečių. Bet vokiečių socialistai tą patį padarė: šie nuėjo karėn, kad gynus savo kraštą nuo barbariškos Maskolijos.

Geriausiai nušviečia vokiečių socialistų taktiką link karės jų atstovo draugo Hugo Haase'o kalba, kurią jis pasakė nepaprastame parlamento susirinkime, sušauktame kaizerio rumuose rugpjūčio 4 d., kad aptarus valdžios reikalavimą paskirti karės reikalams 5 milijardus markių. Minėto socialistų atstovo, parlamento nario, H. Haase prakalba žodis į žodį, kaip ją padavė atėjęs iš Vokietijos laikraštis "Het Volk", skamba:

"Atsirandame svarbiame momente, kuomet reikia spręsti apie gyvastį ir mirtį. Imperialistinės politikos, kuri stveriasi už ginklo ir sėja baisenybes, pasekmės pakilo kaip viesula.

Už tą nelaimę atsakomybę puola ant tos politikos advokatų. Mes neatsakome už ją.

Socialdemokratija visuomet kovojo prieš tos rūšies politiką visomis savo įiegomis, kokias tik turėjo, o net iki paskutinės valandos stengėmės ginti santaiką ir ramybę, reikalaujanti to savo demonstracijomis visuose kraštuose, ypač bendrai tame veikdami su mūsų broliais francuzais. Musų pastangos tačiau paliko be rezultato. Ir dabar stovime priešais užpuolimą ant mūsų krašto. Dabar negalime svarstyti klausimą: už ar prieš karę, bet reikalas pamąstyt kokių priemonių reik stverties, kad gynus savo kraštą.

Siuo momentu mintijame apie tuos milijonus draugų, kurie be jų kaltybės yra įfraukti karėn. Jie tai labiausiai turi nukentėti dėl sunaikinimų, kuriuos savo pasekmėse karė neša.

Mūsų geriausi linkėjimai lydi mūsų broliams, pašauktiems prie ginklo, nežiurint kokių kas paziurų. Neuzmirškime taipgi motinų, kurios likosi nuo savo sunų atskirtos; tų moterų ir kudikių, kuriems karė išpėšia gal vienatinį maitintoją, ir kurie pasilieka baisesme skausme ir rupestyje apie savo mylimiausius, o sykiu stovi ir prieš bado šmėklą.

Desėtkai tukstančių sužeistųjų arba invalidų sugrįžs nuo karės lauko.

Skaitome savo priederme visa tai nurodyti, ir stengties sumažinti jų kentėjimus ir neaprašomą vargą. Bet del savo tautos liuosybės ir nepriklausomybės reikalas apveikt rusišką despotizmą, kuris yra suteptas krauju savo prakliniausių sunų.

Delto mūsų priedermė stoti prieš tą pavojų, kuris grėšia mūsų kulturai ir mūsų krašto nepriklausumui. Iš tos priežasties šiandien darome tai, apie ką visuomet kalbėjome. Valandoje pavojaus mūsų tėvynę gali mumis pasitikėti.

Stovime ant pagrindo tarptautinio darbininkiško judėjimo, kuris visuomet gwarantavo kiekvienai tautai teisę savistovingumo ir apsigynimo, bet sykiu nesiliaujame smerkė karę, pradedamą del pavergimų.

Mūsų troškimu yra, kad kariaujančios valstybės kuoveikiausiai pradėtų tarybas del susitaikymo ir užbaigtų karę, kad galėtų užstoti taikus gyvenimas tarpe mūsų kaimynų.

Skaitome savo stovėnę pilnai sutinkančia, o ne priešinga su tarptautiniu solidarumu, ku-

Ilgai mus slėgė, ilgai teriojo, žudė, kankino tamsios urvuos — bet jau skriaudikams galas atėjo, ginklas nuo vargo mus paliuosuos. Tik smarkiau ir drąsiau kartu stokim — sostai jų sugrius!

rio labai visuomet veikiame, lygiai kaip ir vokiečių liaudies labui. Tikimės, jog šitoji nelaimingoji karė bus milijonams žmonių pamoka ir pripildys jų širdis pasibjaurėjimu ir pasmerkimu karės. Gal per ją prieisime prie idealų, socialdemokratijos ir tautų santaikos. Ta minčia vaduodamiesi balsuojame už reikalaujamus karėi kreditus".

Kaip jau žinoma, socialistai visuose kraštuose išsyk visomis savo įiegomis stengėsi suilaikyti karę. Išleido atsisaukimus į darbininkus, laikė protestų mingus, grumojo visuotinoju streiku, net suvažiavė visų kraštų socialistų atstovai nutarė, kad! Francijos socialistai per savo valdžią turi sulaukyti Rusiją, o vokiečiai Austriją nuo karės. Tačiau tas negelbėjo. Karė išsiveržė kaip sprogtančios medžiagos liepsnos ir so-

cialistams liko vien klausimas: ar eiti karėn ar ne.

Belgijos socialistai pirmutiniai stvėrėsi už ginklo, kada jų kraštui pasirodė pavojus. Net socialistų vadovas Vandervelde, nežiurint, kad tas priešinasi internacionalizmo principams, įstojo į klerikaliskąjį ministrų gabinetą, kad gynus šalį nuo vokiečių invazijos.

Francijos socialistai ir net sindikalistai visi nusprendė stoti kariuomenės eilėna, kad gynus savo krašto laisvę ir savo kultūrą. Sindikalistų laikraščiai pradėjo saukt visus darbininkus kovon už šalies nepriklausimumą, gi draugas Gustavas kovan apie socialistus. Jie visuomet blaivai į dalykus žiuri, ir jeigu prisieina rinkties iš dviejų blogių vieną, tai visuomet paima tą, katras yra mažesniu.

Vokietijos socialistai stojo karės pusėn, atmindami tarptautinio socializmo įstatymus, ku-

prakalbos matome ir Vokietijos jos socialisto drg. H. Haase socialistai taip-pat stojo apgimini savo krašto ir kulturos nuo maskoliškojo despotizmo.

Išsyk visa tai pasirodo kaip tai keistai ir nesmagų įspudį daro ant proletaro toksai socialistų nepaigymas į tarptautinius socializmo principus, tačiau nuodugniau pagalvojus greit pasirodo, tas apsiereikimas pilnai natūraliu. Socialistai niekad nebuvo veidmainiais ir negali būti savo veikime tokiais. Jie nėra svajotojai, kaip tuli nepažįstantieji socializmo mokslo mano apie socialistus. Jie visuomet blaivai į dalykus žiuri, ir jeigu prisieina rinkties iš dviejų blogių vieną, tai visuomet paima tą, katras yra mažesniu.

Vokietijos socialistai stojo karės pusėn, atmindami tarptautinio socializmo įstatymus, ku-

rie pripažįsta kiekvienai tautai savistovybę ir tiesą ginties nuo užpuolimo. Maskolija varde panpamatė, jog carato kruvini naslavizmo sukurstė Serbiją prieš Austriją. Maskolija pasigebėdama intrigomis surengė užmušėdą Austrijos sosto inpedinio. Maskolija pasigamino sau pagą užpulti Vokietiją. Socialistai stojo karėn ne prieš Rusijos tautą, bet prieš carato despotizmą, naikinantį geriausius Rusijos sunus. To despotizmo Eurobuti savo veikime tokiais. Jie nėra svajotojai, kaip tuli nepažįstantieji socializmo mokslo mano apie socialistus. Jie visuomet blaivai į dalykus žiuri, ir jeigu prisieina rinkties iš dviejų blogių vieną, tai visuomet paima tą, katras yra mažesniu.

Delto vokiečių socialistų žingsnis yra pilnai išteisintu. Nes tas suvis nereiskia tai, kad vokiečiai socialistai susitaiko su vokiškuoju imperializmu ir militarizmu. Ne! jie buvo ir pasilieka nepergalimais savo valdžios

politikos priešais ir vokiečiai socialistais kovos kaip kovojo priešais militarizmą patol, kol ji nesunaikys. Bet valandoje, kada gaj siekiai Vokietijos laisvę ir carato laimėjimai reiskia judosios reakcijos sutvirtėjimą, reiskia pasidauginimą kartuvių ir kalėjimų; reiskia pasidauginimą skaitliaus ištrentinių ir politiškiųjų kankinių; reiskia sutvirtėjimą preispaudos pavergtomsioms po carato jungu tautoms, vokiečių socialistai vardan tarptautinio proletariato solidarumo stojo į eiles kariuomenės, kad gynus tautas ir liaudį nuo coriškojo barbarizmo, kad gynus Europos kultūrą ir civilizaciją nuo despotizmo.

Taigi lai gyvuoja proletariato solidarumas, lai gyvuoja apgiprantis žmonių teises socializmas. Salin despotizmas!

